

KAMPIS MIKLÓS ELŐADÁSA

Egy töpörödött, félig vak öregember áll Veleték szemben, ugyanaz az ember, aki harminc esztendővel ezelőtt, egészen pontosan 1988. december 10-ére elhívta magához barátait és barátainak barátait Kaposvárra, ahol is egy kisszövetkezet tanácstermében egy hosszúra nyúlt tanácskozás után megszületett a döntés a Kós Károly Egyesülés megalakításáról. Azok közül az emberek közül, akik ekkor ezen a tanácskozáson részt vettek, mind a vendégek oldaláról, mind a házigazdák oldaláról már nagyon sokan nincsenek az élők sorában.

A proklamáció eredeti szövege valahogy úgy hangzott, hogy Magyarország politikai és gazdasági életének megújítására törekszik, és nem szól a történet a szellemi élet megújításának szükségességéről, amely pedig felfogásom szerint az előbbi két témának az alapja azon egyszerű okból, hogy akármit akarok tenni politikai vagy gazdasági síkon, előtte mindenképpen gondolkodnom kell. Mármost ezért a Kós Károly Egyesülés saját maga definíciójára azt a meghatározást írta le, hogy ez lesz a szabad szellemi élet intézményes formája. Mármost mi az a szellemiség, ami ezt a szabad szellemiséget hordozza? Makovecz Imre írta le valahol, hogy az ő életének van egy tengelye, és ez a tengely az antropozófia, és minden magyarázat csak ennek ismeretében lehetséges. És most az előttetek álló öregember néhány szót fog szólni a saját tablójáról, amelyet nem ő készített, hanem egy nála harmincnyolc évvel fiatalabb ember, Gábor fiam. Ez a tabló a kompozíciójával árulkodik. Arról árulkodik, hogy az én életemnek is van egy tengelye, amelyet az antropozófia által orientált szellemtudománynak lehet nevezni, jóllehet, nagyon jól tudom, hogy sem szilárdság, sem keménység, sem mozdíthatatlanság szempontjából ez a tengely nem hasonlítható össze Makovecz Imre élettengelyének gyémántkeménységével. Mindazonáltal ez egy tengely, egy bázikus szemlélet, egy bázikus gondolkodás tengelye, amelyhez mindig vissza és vissza lehet térni, és amelynek segítségével bármilyen új jelenség támad, mindig el lehet igazodni ebben a mostani tébolyult, értékvesztett világban.

És most az öregember egy egész más témáról kezd el beszélni látszólag, ez pedig az öregedés folyamata. Volt egy öreg írpárlamenti képviselő, aki egyszer azt mondta, nem érti, hogy miért az ifjúságot preferálják mindig, pedig az öregségnek rengeteg előnye van, momentán egy se jut eszembe. A valóság ennél persze bonyolultabb, és úgy gondolom, hogy ha végiggondoljuk, végigelemezzük azt, hogy mi történik egy öregedési folyamatban, akkor – ha szerencsénk van, és ha az életünk során ezt megalapoztuk –, egy kettős folyamatot látunk kibontakozni. Az egyik az a keserves folyamat, hogy a fiziológiai létünk teljes mértékben lassan-lassan tönkremegy, és eközben az öregember tudata kitágul, egyre tágabb és egyre szélesebb lesz, egyre jobban fog emlékezni a legfontosabb emlékeire és tapasztalataira, és tudata egyre inkább fog hasonlítani a szellemi világ lényeiének tudatához.

Hát, Hölgyeim és Uraim, ez az a szellemi alap, amelynek révén a Kós Károly Egyesülés megalapított harminc esztendővel ezelőtt. Ha ugyanakkor azt gondoljuk, vagy azt gondoljátok, hogy csak mi öregsünk meg, és Ti maradtok ugyanolyan fiatalok, akkor azért fussunk végig a Kós Károly Egyesülés tagjainak jelenlegi állapotán. Az a generáció, amely közvetlenül utánunk következett, ma már a hetvenedik életévén túl van. Azok a fiatal emberek, akik először a Visegrádi Táborban hallottak tőlem az antropozófiáról, azok ma már 55 és 60 év között vannak, életük javát leélték. Azok a vándorok, akik az első vándorciklusban részt vettek, ma már ugyancsak 50 fölött járnak. Ez a folyamat elkerülhetetlen, és az egészen biztos, hogy akármilyen tág tudata van egy öregembernek, egyetlen dolgot már egészen biztosan nem fog tudni: új impulzust adni a létező világnak. Ennek az egyik legkiválóbb példája Makovecz Imre volt, aki, amikor a devecséri újjáépített részt bemutattátok, akkor azt mondta Nektek, hogy nagyon szép, fiúk, de a templomot hova gondoltátok? És legyünk egymáshoz őszinték, Ti sehová nem gondoltátok a templomot, Imre azonban nem egy új impulzust adott már, hanem önmagát ismételte, mert akkor már nem tudom, hányadik templomát tervezte.

Az emberi élet periódusokra oszlik, zömében hétéves periódusokra. Hét esztendő alatt valamennyi sejtünket kicseréljük. Hét esztendő alatt átéljük a gyermekkort, átéljük a kamaszkort, átéljük az ifjúság korát, és belépünk a felnőttkorba. Ez az öregember húsz évvel ezelőtt, az Egyesülés alapításának tizedik évfordulóján egy kérdést tett föl, amely kérdés úgy hangzott, hogy: „Vajon egy olyan élő, eleven organizmus számára, mint amilyen a Kós Károly Egyesülés akkori hitem szerint volt, az égiek vajon mennyi időt mértek ki a létezés számára?”. Egy emberi életre eredetileg az égiek 72 évet mértek ki. Ha valaki 72 esztendeig él, akkor az pontosan 25 920 földi napot él meg, ami számszakilag pontosan megegyezik a sziderikus napévvél, a platóni világ éveinek számával. Ez a 12 csillagkép, ami alatt a Nap központja végigfut 25 920 év alatt, ez van fölfestve a Kecse utcai tanácskozóterem mennyezetére. Ebből arra lehet következtetni, hogy a kozmikus világ ritmusai, a makrokozmosz ritmusai és az emberi élet ritmusai, a mikrokozmosz ritmusai igen pontosan fedik egymást, és most, amikor a kérdést föl tettem, úgy válaszoltam rá, hogy úgy remélem, hogy az Egyesülés legalább egy emberöltőt tisztességgel kibír. Nos, itt vagyunk a harmincadik születésnapon. Arany János korában az emberöltőt 50 évre taksálták, ma már ez inkább 60-70 év. Ha tehát igaz az, amit akkor föl tételtem, hogy egy emberöltőt a Kós Károly Egyesülés ki fog bírni, akkor most elérkezett a Kós Károly Egyesülés harmincadik évebe, életének középpontjába.

INAUGURAL SPEECH BY MIKLÓS KAMPIS

"[...] Here we are, at the thirtieth anniversary. In the age of János Arany, life expectancy was around 50 years. Today, it is more like 60-70 years. If my assumption, that the Kós Károly Association will be around for the average lifespan of a person, is true, then it is currently at its midlife milestone. Thirty years is a very long time, in which you have done a great deal of work, and a lot of things have happened, both good and bad. Dear Itinerants, you hold the future of the Kós Károly Association in your hands. You are the chosen ones. Why you? Nobody can answer that. All you can do is muster your strength and reinvigorate the Kós Károly Association. Never forget the wise words Lady Galadriel told Frodo, 'You are a Ringbearer [...]. This task was appointed to you and if you do not find a way, no one will.'"

*„NEL MEZZO DEL CAMIN DI
NOSTRA VITA MIRITROVAI PER
UNA SELVA SCURA CHE LA
DIRITTA VIA ERA SMARITA.”
„AZ EMBERÉLET ÚTJÁNAK
FELÉN EGY NAGY SÖTÉTLŐ
ERDŐBE JUTOTTAM, MIVEL
AZ IGAZ UTAT NEM LELEM.”*

Dante Isteni színjátékának első három sora ez, amit most olasz nyelven és Babits Mihály gyönyörű fordításában tolmácsoltam Nektek. Ez a három sor arról tanúskodik, hogy az emberi élet közepe, középpontja egy kulminációs pont, egy fordulópont, amely után egészen más történet következik, mint az azt megelőző időszakban.

Harminc esztendő nagyon hosszú idő, ez alatt a harminc esztendő alatt irgalmatlan sok munkát végeztetek, irgalmatlan sok történés, esemény, jó és rossz dolog történt velünk és Veletek. Nagyon sokan eltávoztak közülünk, és nagyon sokan voltak, akik hátat fordítottak nekünk. Megéltünk sok külső és sok belső támadást, és ezeknek a dolgoknak a következtében az a társa-

ság, amely ma a Kós Károly Egyesület vezet, úgy látszik, hogy kissé belefáradt, belefásult az elmúlt harminc év küzdelmeibe, és nagyon furcsa helyzet, nagyon furcsa állapot kezdődik most. A Kós Károly Egyesülés ugyanis szervezeti és gazdasági életének megújítására készül. Ismét nem vetődik fel a szellemi megújulás szükségessége, ami pedig felfogásom szerint az előbbi két dolognak az alapja, és éppen ezért most végezetül Hozzátok fordulok, Vándorok. Akkor is, ha itt vagytok, és akkor is, ha nem vagytok itt. Azokhoz is fordulok, akik voltak vándorok, és azokhoz is fordulok, akik most vándorok, és azokhoz is fordulok, akik valaha majd lesznek vándorok, ha lesznek. Ti vagytok a Kós Károly Egyesülés jövőjének letéteményesei, és most Gandalf mester szavait fogom idézni nektek a Gyűrűk Urából, amelyeket Frodóhoz intézett. Az egyik mondat így hangzik: „Nem örülsz neki, hogy ebben az időben kell élned, én se örülök, de azt nem tudjuk eldönteni, hogy mikor élünk, mi csak azt tudjuk eldönteni, hogy mi a teendő, ha már itt vagyunk”. A másik mondat így hangzik: „Te vagy a választott, hogy miért te vagy a választott, erre a kérdésre nincs válasz. Nehogy azt hidd, hogy azért vagy te a választott, mert te vagy a legokosabb, a legerősebb és a legügyesebb. Erre a kérdésre, még egyszer mondom, nincs válasz. Nem tehetsz mást, mint hogy összeszeded minden erődöt, hogy

a feladatnak meg tudjál felelni”. Nos, Tisztelt Vándorok, Ti vagytok a Kós Károly Egyesülés jövőjének hordozói, letéteményesei. Ti vagytok a választottak. Hogy miért választottak ki Benneteket, erre a kérdésre nincs válasz. Azt lehet csak csinálni, hogy összeszeditek minden erőtöket, ami csak van, hogy meg tudjatok felelni a Kós Károly Egyesülés megújítása feladatának, és soha ne feledjétek el Galadriel tünde asszony szavait, amiket ugyancsak Frodónak mondott: „Te vagy a gyűrűhordozó, ha te nem tudod, hogy mit kell cselekedni, akkor rajtad kívül senki más nem fogja tudni”. Ezért arra kérlek Benneteket, Vándorok, fogjátok meg egymás kezét, és szerveződjetek össze. Gondoljátok végig mindazt, ami Veletek történt, mert Imre azt mondta egyszer, hogy a Kós Károly Egyesülés egy szellemi nagyhatalom. Ti megmerítkeztetek ennek a szellemi nagyhatalomnak a szellemi erőterében, és így éltétek le az életeteket egész mostanáig. Most pedig feladat van. Feladat van: a Kós Károly Egyesülés megújításának feladata. Azt kívánom Nektek, hogy meg tudjátok ragadni egymás kezét, azt kívánom Nektek, hogy meg tudjatok felelni ennek a feladatnak, azt kívánom Nektek, hogy megtaláljátok a sűrű erdőben való botorkálás helyett az igaz utat, a Kós Károly Egyesülés jövőjének útját az Atyának, a Fiúnak és a Szentlélek Úris-tennek a nevében. Ámen.